

T.C.
YARGITAY
CEZA GENEL KURULU
E. 2007/3-167
K. 2007/222
T. 9.10.2007

- **TEMYİZ SÜRESİ (Ağır Ceza C. Savcılarının Mülhakat Asliye Ceza Mahkemesi Kararlarına Karşı Temyiz Süresi Tefhimden İtibaren 1 Ay Olduğu - Etkili Eylem)**
- **ETKİLİ EYLEM (Ağır Ceza C. Savcılarının Mülhakat Asliye Ceza Mahkemesi Kararlarına Karşı Temyiz Süresi Tefhimden İtibaren 1 Ay Olduğu)**
- **MÜLHAKAT ASLİYE CEZA MAHKEMESİ KARARLARI (Ağır Ceza C. Savcılarının Mülhakat Asliye Ceza Mahkemesi Kararlarına Karşı Temyiz Süresi Tefhimden İtibaren 1 Ay Olduğu - Etkili Eylem)**
- **KANUN YALU (Ağır Ceza C. Savcılarının Mülhakat Asliye Ceza Mahkemesi Kararlarına Karşı Temyiz Süresi Tefhimden İtibaren 1 Ay Olduğu)**

1412/m. [310](#)

5271/m. [260](#)

ÖZET : Ağır ceza mahkemelerinde bulunan C. Savcılarının yargı çevresindeki Asliye Ceza ve Sulh Ceza mahkemesi kararlarına karşı kanun yoluna başvurma hakkı bulunmaktadır. Ancak mülhakat asliye ceza mahkemesi kararlarının üst savcılar tarafından temyizine ilişkin süreyi düzenleyen 469 Sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmıştır. 1412 SK'nın halen uygulanması gereken maddelerinde de bu hususta bir hüküm yoktur. Mevcut bu hukuki boşluğun doldurulması gerekmektedir. Burada CMUK'nun [310](#). maddesinin kıyasen uygulanmalıdır. Anılan maddeye göre, temyiz süresi tefhimden itibaren bir haftadır. Ancak, ağır ceza C. Savcılarının duruşmasına iştirak etmediği mülhakat Sulh Ceza Mahkemesi kararlarını temyiz etme süresi tefhimden itibaren 1 aydır. Bölge adliye mahkemelerinin göreve başladığının resmen ilan edilmesinden önceki dönemde, ağır ceza C. Savcılarının mülhakat asliye ceza mahkemesi kararlarına karşı temyiz süresinde anılan madde kıyasen uygulanmalı ve temyiz süresinin tefhimden itibaren 1 ay olduğu kabul edilmelidir.

DAVA : Sanık YK. hakkında etkili eylem suçundan açılan kamu davasının 5271 sayılı CYY'nın [254](#). maddesi yollamasıyla 5237 sayılı TCY'nın [73/8](#). maddesi uyarınca düşürülmesine ilişkin Silopi Asliye Ceza Mahkemesi'nden verilen 18.04.2006 gün ve 226-1493 sayılı hüküm üst Şırnak Cumhuriyet Savcısı tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 3. Ceza Dairesi 18.04.2007 gün ve 2007/1510-3521 sayılı kararında;

"... 5271 sayılı CMK'nun [29112](#). maddesine göre Üst C. Savcısı'nın yokluğunda verilen kararı öğrenme (görüldü) tarihinden itibaren (7) gün içinde temyiz ettiği, bu itibarla temyiz isteğinin süresinde olduğu..." saptanmasına yer vermek suretiyle hükmü üç değişik nedenden dolayı bozmuştur.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı ise 01.07.2007 gün ve 325444 sayılı itiraznamesinde özetle; 469 Sayılı Yasa'nın yürürlükten kaldırılması nedeniyle, ağır ceza mahkemesi bulunan yerlerdeki C. Savcılarının mülhakat asliye ceza mahkemesi kararlarını hangi süre içinde temyiz edebileceğini doğrudan düzenleyen bir yasa normunun kalmadığını, öte yandan 5271 sayılı CYY'nın [260](#). maddesinde ağır ceza Cumhuriyet Savcılarının mülhakat asliye ceza mahkemesi kararlarına karşı yasa yoluna başvurma yetkisinin tanınmış olması karşısında, bu yetkinin varlığı hususunda bir kuşku bulunmadığını, temyiz süresi bakımından ise bir hukuki boşluk doğduğunu ve bunun kıyas yoluyla giderilmesi gerektiğini, ancak 5320 Sayılı Yasanın [8](#). maddesindeki düzenleme ve bölge adliye mahkemelerinin henüz göreve başlamaması nedeniyle 5271 sayılı CYY'nın istinafa ve temyize ilişkin hükümlerinin de bu aşamada uygulanamayacağını, o nedenle bu yasanın [291](#). maddesinin de kıyaslamada dikkate alınamayacağını, 1412 sayılı CYUY'nın, üst C. Savcılarının mülhakat sulh ceza mahkemesi kararlarını tefhimden itibaren bir ay içinde temyiz edebileceklerine ilişkin bulunan ve halen yürürlükte olan

310/3. maddesi hükmünün, mülhakat asliye ceza mahkemesi kararları bakımından da kıyasen uygulanması gerektiğini, bu nedenle, üst C. Savcısının Silopi Asliye Ceza Mahkemesi'nin 18.04.2006 tarihli kararına karşı 1412 sayılı CYUY'nın [310/3.](#) maddesinde öngörülen bir aylık yasal süreden sonra 28.06.2006 tarihinde yaptığı başvurunun reddi gerekirken temyiz isteğinin süresinde olduğu kabul edilerek temyiz incelemesi yapılmasının isabetli bulunmadığını, belirterek itiraz etmiş ve Özel Daire kararının kaldırılmasını istemiştir.

Dosya Yargıtay 1. Başkanlığı'na gönderilmekle, Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nca okundu, gereği konuşulup düşünüldü:

KARAR : İncelenen olayda;

Silopi Asliye Ceza Mahkemesi'nin sanık hakkında etkili eylem suçundan açılan kamu davasının uzlaşma nedeniyle düşürülmesine ilişkin olarak verdiği 18.04.2006 günlü hüküm, kararın gönderildiği üst Şırnak C. Savcısı tarafından kararın üzerine "28.06.2006, temyizen görüldü" yazılarak aynı tarihte temyiz edilmiş, Özel Daire, "üst C. Savcısının yokluğunda verilen mülhakat asliye ceza mahkemesi kararına yönelik başvurusunun 5271 sayılı CYY'nın [29112.](#) maddesinde öngörülen öğrenme tarihinden başlayan yedi günlük sürede yapıldığı, bu nedenle temyiz isteminin süresinde olduğu" saptamasına yer vermek suretiyle gerçekleştirdiği inceleme sonunda hükmü üç değişik nedenden bozmuştur.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı ise, üst C. Savcısının mülhakat asliye ceza mahkemesi kararına yönelik başvurusunu, 1412 sayılı CYUY'nın [310.](#) maddesinin 3. fıkrasında düzenlenen ve tefhimden başlayan bir aylık sürenin geçmesinden sonra gerçekleştirmesi nedeniyle temyiz isteminin reddi gerektiğini belirterek itiraz etmiştir.

Çözümü gereken hukuki uyuşmazlık, ağır ceza mahkemesi bulunan yerlerdeki Cumhuriyet Savcılarının, bu mahkemenin yargı çevresi içindeki asliye ceza mahkemelerinden verilen kararları hangi süre içinde temyiz edebileceklerine ilişkindir. Uyuşmazlığın sağlıklı bir hukuki çözüme kavuşturulabilmesi bakımından, ağır ceza mahkemesi bulunan yerlerdeki Cumhuriyet savcılarının mülhakat ceza mahkemesi kararlarını temyiz etmelerine olanak sağlayan yasal düzenlemelerin geçmişten itibaren geçirdiği evrelerin incelenmesi ve mevcut yasal düzenleme ortaya konularak, açıklanan hususta ortaya çıkan hukuki boşluğun kıyas suretiyle giderilmesi gerekir.

1926 yılında 765 sayılı Türk Ceza Yasası'nın kabulünden sonra savcılık örgütünün oluşumunda da değişikliğe gidilmesi ihtiyacı hissedilmiş, aynı yıl içinde yürürlüğe konulan 825 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun Mevkii Mer'iyete Vaz'ına Müteallik Kanunun [28.](#) maddesiyle, 469 sayılı Mehakim'i Şer'iyenin İlgasına ve Mehakimin Teşkilatına Ait Ahkamı Muaddil Yasanın [5.](#) maddesi değiştirilmiştir. Sözü edilen 5. maddenin birinci fıkrasında; her asliye mahkemesi nezdinde bir savcılık örgütü kurulması hükme bağlanmış, ikinci fıkrasında; ağır ceza mahkemesi bulunan yerlerdeki savcının, bu mahkemenin yargı yetkisi dahilindeki asliye ve sulh mahkemelerinden verilen kararlara karşı otuz gün içinde itiraz ve temyiz yetkisinin bulunduğu belirtilmiş, 3. fıkrasında ise, bu savcıların, kendi merkezlerindeki mahkemelerden verilen kararlara karşı temyize başvurma sürelerinin, "kanunen belli olan süre" olduğu ifade edilmiştir.

Ceza mahkemelerinden verilen hükümlerin temyiz koşulları ve süresi, 1929 yılında yürürlüğe giren 1412 sayılı Ceza Muhakemesi Usulü Yasası'nda yeniden belirlenmiş ve 310. maddenin birinci fıkrasında, temyiz isteminin hükmün tefhiminden itibaren bir hafta içinde yapılabileceği, üçüncü fıkrasında ise, sulh mahkemelerinin temyizi mümkün kararlarının yargı çevresi içinde buldukları asliye ve ağır ceza mahkemeleri nezdindeki Cumhuriyet Savcıları tarafından tefhim tarihinden itibaren bir ay içinde temyiz edilebileceği hükme bağlanmıştır.

Görüldüğü üzere, 469 Sayılı Yasa'nın değişik 5. maddesinde otuz günlük temyiz süresinin tebliğden mi yoksa tefhimden mi başlayacağı açıkça belirtilmemiş, Ceza Muhakemesi Usulü Yasası'nda da sadece ağır ceza Cumhuriyet Savcıları'nın sulh ceza mahkemesi kararlarını temyiz süresi ile bu sürenin başlangıç tarihi düzenlenmiştir. Bu nedenle başlangıçta, üst Cumhuriyet Savcılarının mülhakat asliye ceza mahkemesi

kararlarına yönelik otuz günlük temyiz süresinin hangi tarihten itibaren başlayacağı yolunda bazı görüş ayrılıkları ortaya çıkmış ise de, çeşitli yargısal kararlarda vurgulandığı ve uygulamada da benimsendiği üzere bu sorun, sulh ceza mahkemeleri ile paralellik sağlanabilmesi için, mülhakat asliye ceza mahkemesi kararlarına yönelik temyiz süresinin başlangıcı bakımından da tefhim tarihinin esas alınması suretiyle çözüme kavuşturulmuştur.

Bu yasal düzenlemelerin yürürlükte bulunduğu dönemde, ağır ceza mahkemesi nezdinde görevli Cumhuriyet Savcılarının;

A) Gerek ağır ceza merkezindeki gerekse mülhakatteki Sulh Ceza Mahkemesi kararlarını CYUY'nın 310 /son maddesi uyarınca tefhimden itibaren bir ay,

B) Ağır ceza merkezinde bulunan asliye ceza mahkemesi kararlarını CYUY'nın 310/1. maddesi uyarınca tefhimden itibaren bir hafta,

C) Mülhakat asliye ceza mahkemesi kararlarını ise 469 Sayılı Yasanın 5/2. maddesi gereğince otuz gün içinde temyiz edebilecekleri görüşü benimsenmiştir.

Uygulama bu doğrultuda sürdürülürken, ceza yargılaması yönteminde değişiklik yapılması ve istinafin da içinde yer aldığı bir sistemin hayata geçirilmesi amacıyla, hemen tümü 1 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren bir çok yasal düzenleme gerçekleştirilmiştir. Bu bağlamda, bir yandan 469 ve 825 Sayılı Yasalar ile 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası yürürlükten kaldırılırken, bir yandan da 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Yasa ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Yasası yürürlüğe girmiştir. Ancak o tarih itibarıyla ve halen, istinaf denetimini gerçekleştirecek olan bölge adliye mahkemelerinin kuruluşu tamamlanamamıştır. Dolayısıyla, yasanın istinafa ilişkin hükümlerinin bu aşamada uygulanması olanağı bulunmamaktadır. Öte yandan, bu yeni yasanın temyize ilişkin kuralları da, istinaf denetiminin var olduğu ve bölge adliye mahkemelerinin işlevini sürdürdüğü bir sistem öngörülerek düzenlenmiştir.

O nedenle, istinaf denetiminin bulunmadığı bir sistemin işleyişini sağlaması ve ihtiyaçlarını bütünüyle karşılaması mümkün değildir. Nitekim, yasa koyucu da bu durumu dikkate alarak, 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Yasa'nın 8. maddesinde, bölge adliye mahkemelerinin Resmi Gazete'de ilan edilecek olan göreve başlama tarihinden önce aleyhine temyiz yoluna başvurulmuş kararlar hakkında, kesinleşinceye kadar Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası'nın 322. maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları hariç olmak üzere 305 ila 326. maddelerinin uygulanacağını hükme bağlamıştır.

Özetle ifade etmek gerekirse, bu yasal düzenlemelerden sonra, Yargıtay'ın denetim görevinin bulunduğu yasa yollarından, olağanüstü nitelikteki itiraz ve hükmün yasa yararına bozulmasına ilişkin başvurularda 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Yasası'nın, olağan yasa yolu olan temyizde ise, 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası'nın 305 ila 326. madde hükümlerinin uygulanması gerekmektedir.

Ağır ceza Cumhuriyet Savcılarının, mülhakat asliye ceza mahkemesi kararlarına yönelik temyiz yetkilerini bu yasal değişikliklerden sonra değerlendirecek olursak: 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Yasası'nın halen yürürlükte bulunan ve yasa yoluna başvurma hakkını düzenleyen 260. maddesinde, ağır ceza mahkemelerinde bulunan Cumhuriyet Savcılarının yargı çevresindeki asliye ve sulh ceza mahkemelerinin kararlarına karşı yasa yoluna başvurabilme haklarının bulunduğu belirtilmektedir. Kuşkusuz bu ifade temyiz hakkını da kapsamaktadır. Ancak, mülhakat asliye ceza mahkemesi kararlarının üst savcılarca temyizine ilişkin süreyi düzenleyen 469 Sayılı Yasa yürürlükten kaldırılmıştır. 1412 Sayılı Yasa'nın halen uygulanması gereken maddelerinde de, münhasıran bu hususu düzenleyen bir hüküm mevcut değildir. Bu durumda, üst savcılarının mevcut temyiz haklarını hangi süre içinde kullanabilecekleri ve bunun başlangıcı saptanırken kıyasa başvurulmalı ve bu husustaki mevcut hukuki boşluk, yürürlükteki hukuk düzeninin bütünlüğü içerisinde en ziyade benzeyen hukuk kuralı bulunup uygulanarak doldurulmalıdır.

Hemen belirtilmelidir ki, 1 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe girmiş bulunan 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Yasası'nın istinaf başvurusunun süresini belirleyen 273. ve temyiz süresini düzenleyen 291. maddeleri, 5320 Sayılı Yasa'nın 8. maddesinde öngörülen hususun tahakkuk etmemesi, başka deyişle bölge adliye mahkemelerinin göreve başladığının resmen ilan edilmemesi nedeniyle henüz uygulanma yeteneği kazanamadığı için, kıyaslamada da dikkate alınamaz. Aksi düşüncenin kabulü, yasa koyucunun açık bir irade sergileyerek henüz uygulanmasını murat etmediği bir yasa normunun kıyas yoluyla ve dolaylı biçimde uygulanması anlamına gelecektir. Bu durumda sorun, yürürlükteki mevzuatımızda üst C. Savcısının, mülhakat ceza mahkemesi kararlarına yönelik temyiz süresini düzenleyen ve uygulama yeteneği bulunan tek kural olan 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası'nın "temyiz talebi ve süresi" başlıklı 310. maddesi kıyasen uygulanarak çözümlenmelidir. Bu maddenin birinci fıkrasında, temyiz süresinin tefhimle başlayacağı ve yedi gün olduğu belirtilerek genel kural vurgulanmıştır. Ancak, ağır ceza Cumhuriyet savcılarının duruşmasına iştirak etmediği mülhakat sulh ceza mahkemesi kararlarını bu süre içinde temyiz etmeleri çoğu kere mümkün olamayacağı için, bunlar yönünden özel bir prensip benimsenerek daha uzun bir süre öngörülmüş, bu nedenle maddenin üçüncü fıkrasında, bu kararların tefhimden itibaren bir ay içinde temyiz edilebileceği hükme bağlanmıştır. O halde, bölge adliye mahkemelerinin göreve başladığının resmen ilan edilmesinden önceki evrede aleyhine temyiz yoluna başvurulmuş kararlar söz konusu olduğunda, diğer bir ifadeyle 1412 sayılı CYUY'nun 305 ila 326. maddelerinin uygulanması gereken hallerde, üst C. Savcılarının mülhakat asliye ceza mahkemesi kararlarına yönelik temyiz süreleri de bu yasanın 310. maddesinin 3. fıkrası kıyasen uygulanmak suretiyle saptanmalıdır. Bu çözüm tarzı, kıyas ilkelerine uygunluğunun yanısıra, mülhakat mahkemeleri arasında temyiz süresi bakımından ortaya çıkan farklılığı da engelleyecektir.

Bu itibarla, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının kabulü ile Özel Daire kararının kaldırılmasına, Şırnak Cumhuriyet Savcısının mülhakat Silopi Asliye Ceza Mahkemesi kararına karşı CYUY'nun 310. maddesinin 3. fıkrasında öngörülen ve tefhimden başlayan bir aylık sürenin geçmesinden sonra gerçekleştirdiği temyiz isteminin reddine karar verilmelidir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan kurul üyelerinden Osman Yaşar; "Bilindiği gibi, istinaf mahkemeleri göreve başlamadığından, 5271 sayılı CMK.'nun 291. maddesi yürürlüğe girmemiştir. Halen 1412 sayılı CMUK.'nun 310. maddesi yürürlüğünü sürdürmektedir. Bu maddenin 3. fıkrasına göre sulh ceza mahkemelerinin kararlarına yönelik C. Savcılarının temyiz süreleri tefhimden itibaren bir aydır. Bu konuda duraksama yoktur. Tartışılarak çözümlenmesi gereken sorunu, üst C. Savcılarının asliye ceza mahkemesi kararlarına karşı temyiz sürelerinin tebliğinden itibaren bir hafta mı yoksa tefhimden itibaren başlayarak bir ay mı olduğu hususu oluşturmaktadır.

Geçmişte bu konuyu düzenleyen 825 Sayılı Yasa'nın 5. maddesinin yürürlükten kaldırılması nedeniyle yasal boşluk oluştuğu ve bu boşluğun da kıyas yoluyla doldurulması gerektiği öne sürülmektedir. Saygı duyulmakla birlikte, bize göre yasal boşluk bulunmadığından, bu görüşe katılmamız mümkün olamamaktadır.

1412 sayılı CMUK. 310. maddesinin birinci fıkrasında; temyiz talebinin hükmün tefhiminden itibaren bir hafta içinde yapılması öngörülmüştür. Ancak bu maddenin ikinci fıkrasında, 'hüküm tefhimi sanığın yokluğunda olmuşsa, bu süre tebliğ tarihinden başlar' denilerek sadece sanıkla ilgili tebliğe ve temyiz başlanmasına yer verilmiş ve üst C. Savcılarının asliye ceza mahkemesinin kararlarına yönelik temyiz hakkının bulunup bulunmadığına ve temyiz süresinin tefhimden mi yoksa tebliğden mi başlayacağı hususlarına değinilmemiştir. Fakat bu boşluğu CMK.'nun 35, 38 ve 260. maddelerinin doldurduğu açıkça görülmektedir.

KARŞILAŞTIRMA TABLOSU

Yürürlükteki Yasa Maddeleri

İstinafla Birlikte Yürürlüğe Girecek Yasa Maddeleri:

1412 CMUK. 310/1. Temyiz talebi hükmün tefhiminden bir hafta içinde hükmü veren mahkemeye bir dilekçe verilmesi veya zabıt katibine yapılacak beyanla olur, beyan tutanağa geçirilir ve tutanak hakime tasdik ettirilir.

Temyiz istemi, hükmün açıklanmasından itibaren yedi gün içinde hükmü veren mahkemeye bir dilekçe verilmesi veya zabıt katibine bir beyanda bulunulması suretiyle yapılır; beyan tutanağa geçirilir ve hakime onaylattırılır.

CMK. 260. Hakim ve mahkeme kararlarına karşı C. Savcısı için kanun yolları açıktır.... Ağır ceza mahkemelerinde bulunan C. Savcıları, ağır ceza mahkemelerinin kararlarına karşı kanun yollarına başvurabilir.

CMK. 35 aleyhine kanun yoluna başvurabilecek hakim veya mahkeme kararları hazır bulunmayan ilgisine tebliğ olunur.

CMK. 291/2. Hüküm temyiz yoluna başvurma hakkı olanların yokluğunda açıklanmışsa, süre tebliğ tarihinden başlar.

CMK. 38. Cumhuriyet Başsavcılığına yapılan tebligat, tebliği gereken evrakın aslının verilmesi suretiyle olur. Tebliğ ile süre işlemeye başlıyorsa verildiği gün, C. Başsavcılığı tarafından evrakın aslına yazılır.

5271 sayılı CMK.'nun [260.](#) maddesinde C. Savcılarının, ağır ceza mahkemesi'nin yargı çevresindeki asliye ceza mahkemelerinin kararlarına karşı kanun yollarına başvurabilecekleri belirtilmiştir. Kanun yolu temyizi de içermektedir. Yine 5271 sayılı CMK.'nun [35.](#) maddesinde, "aleyhinde kanun yollarına başvurulabilecek mahkeme kararlarının hazır bulunmayan ilgisine tebliğ olunacağı öngörülmüştür. C. Savcısının da bu ilgili kavramına girdiği açıktır. CMK.'nun 38. maddesinde ise C. Savcısına yapılan tebliğin, evrakının aslının verilmesi suretiyle olacağı belirtilmiştir. Söz konusu edilen CMK.'nun 35, 38 ve 260. maddeleri temyiz, istinaf ve itiraz olmak üzere, tüm kanun yollarına uygulanması gereken genel maddelerdir. Elbette yalnızca temyizle ilgili olan özel nitelikteki CMK.'nun 291. maddesi yürürlükte olsaydı, öncelikle bu maddenin uygulanması ve genel maddelerin ise, yardımcı hüküm olarak kalan boşlukları doldurması gerekecekti. Ancak halen özel madde yürürlüğe girmediğinden, genel maddelerin uygulanması zorunluluğu bulunmaktadır. Sonuç olarak, CMUK.'nun 310. maddesinin üst C. Savcılarının, asliye ceza mahkemesi kararlarına yönelik temyiz sürelerine ilişkin bu eksikliği, CMK.'nun 35 ve 260. maddeleri gidermiş olmaktadır.

Üst C. Savcılarının temyizleri ile ilgili çok açık hükümler taşıyan ve ancak yürürlüğe girmemiş olan CMK.'nun 291. maddesi bir tarafa, halen yürürlükte olan CMUK.'nun 310/1, CMK.'nun 35 ve 260. maddelerine karşı tarafa koymak suretiyle aşağıda bulunduğu gibi bir karşılaştırma tablosu yaptığımızda, söz ve anlam olarak aynı hükümlere yer verdiklerini görürüz.

Temyiz süresi 291. maddede yedi gün, halen yürürlükteki maddelerde ise bir haftadır. Her ikisine göre de üst C. Savcısının temyiz hakkı vardır ve yokluktaki kararların kendilerine tebliği öngörülmüştür. Her ne kadar CMK.'nun 291/2. maddesinde 'sürenin tebliğ tarihinden başlayacağına' ilişkin hüküm, yürürlükteki maddelerde yer almamış ise de, CMK.'nun 35. maddesinde yokluktaki kararların tebliğ edileceğinin öngörülmesi karşısında, sürenin tebliğle başlamasının doğal bir sonuç olacağı, bunun açıkça belirtilmemesinin bir eksiklik sayılmayacağını kabul etmemiz gerekir. Bunun dışında yürürlükteki maddeler ile yürürlüğe girecek madde arasında bir farklılık yoktur. Kanaatimizce konuyu böylesine açıkça düzenleyen yasa hükümleri yürürlükte dururken ve bu maddeleri etkisiz hale getirecek ya da ortadan kaldıracak tersine bir hüküm olmadığı halde, bunlar yok sayılarak kıyas yoluna başvurulması hukuka uygun olmamıştır.

Yinelemek gerekirse kıyasa ihtiyaç yoktur. Ancak bir an için gerektiği kabul edilse dahi uygun bir kıyaslama da yapılmamıştır. C. Savcısı, sulh ceza mahkemesindeki duruşmalara katılmamaktadır. Bu bakımdan, asliye ceza mahkemesi kararını temyiz eden üst C. Savcısını, yine o mahkemenin duruşma savcısıyla kıyaslamak gerekirdi. Duruşma savcısı yüzüne verilen kararı bir hafta içinde temyiz ettiğine göre, üst C. Savcısının da öğrenme tarihinden itibaren hükmü bir hafta içinde temyiz etmesi çok

daha yerinde olurdu. Kaldı ki, CMK.'nın da tarafların eşitliği öngörülmüştür. Sanığa, katılana ve duruşma savcısına tanınan bir haftalık sürenin, üst C. Savcısına tebliğ tarihinden itibaren verilmesiyle tarafların eşitliği kuralına uygun bir kıyaslama yapılmış olurdu. Oysa C. Savcısının duruşmalara katılması açısından birbirine benzemeyen sulh ile asliye mahkemesi arasında kıyaslama yoluna gidilmiştir.

Bu nedenlerle, Yüksek 3. Ceza Dairesi 'nin üst C. Savcıları yönünden tebliğden itibaren bir haftalık temyiz süresi öngören kararını yerinde bulduğumdan, Yüksek Ceza Genel Kurulu'nun sayın çoğunluğunun görüşüne katılmıyorum" gerekçesiyle, Diğer üyeler ise; "Ağır ceza Cumhuriyet Savcıları'nın mülhakat asliye ceza mahkemesi kararlarını tebliğden itibaren yedi gün içinde temyiz edebileceklerini, somut olayda üst C. Savcısının süresi içinde temyiz isteminde bulunduğunu" belirterek, itirazın reddi gerektiği yolunda karşı oy kullanmışlardır.

SONUÇ : 1- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının KABULÜNE,

2- Yargıtay 3. Ceza Dairesi'nin 18.04.2007 gün ve 1510-3521 sayılı kararının KALDIRILMASINA,

3- Üst C. Savcısının süresinden sonra gerçekleşen temyiz başvurusunun 1412 sayılı CYUY'nın [310](#) ve [317](#). maddeleri uyarınca REDDİNE,

4- Dosyanın incelenmeksizin mahalline iadesini temin için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na TEVDİİNE, 09.10.2007 günlü birinci müzakerede karar için gerekli yasal oy çoğunluğuna ulaşamaması nedeniyle, 06.11.2007 günü gerçekleştirilen ikinci müzakerede oyçokluğu ile karar verildi.